

Петко Р. Славейков

Куко и пипе

– Ех, че какъв си ти, байно петльо!
Бре, хубавеляк! Бре, лице светло!
Гидия същи, кат се напериш,
кога настъпваш – земята мериш,
а кога пееш, ей тъй е, сякаш
музика свири. А като крякаш,
низ цяло село кънти гласа ти,
та се надига и таз, що мъти!
– Ам'ти, сестринке, куковке ясна;
ам'ти каква си птица прекрасна!
Дивна те майка диво родила;
спретна, напетна, скопосна, мила;
глас благороден, сив царски косъм.
(Ако те лъжа – да не харосам!)
Хеле когато пък закукуваш,
ей тъй е, сякаш на стих хортуваш:
в гласът ти сладост и ред, и мяра.
Като те слушам, хвани ми вяра,
аз се прехласвам, чудя се, мая,
как да те хваля, и аз не зная.

Недейте пита що се е взело
нашето куко тъй за петело
добро да дума и да го гали,
а и той него така да хвали!
Едно на друго те се подмазват;
но колко щат се с хвалби обсипа,
хората знаят и право казват:
„Каквото куко, таквоз и пипе!“

КРАЙ

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4005>]